यते" इति। अश्वमेधयाजिनो राज्ञस्तत्तदृत्विचितराजोपचाराभावात् 'ऋतवः', 'अक्लृप्ताः' स्वोचितभोगसमर्था न भवन्ति, इत्यभिज्ञाः 'आहुः', अतस्तत्समाधानाय द्वयोरेकैकः 'तिस्रः', गाथा गायेत्, तथा सति गाथानां षट्सङ्ख्यासम्पत्त्या 'षट्', अपि 'ऋतून्', 'अस्मै' यजमानाय, समर्थान् कुरुते॥

(७) गायकाभ्यां दानं विधत्ते। "ताभ्यां संस्थायां। अनोयुक्ते च शते च ददाति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति" ॥ ४ ॥ इति। 'संस्थायां' यथोक्तगानयुक्तसंवत्सरानुष्ठानस्य समाप्तौ सत्यां, 'अनोयुक्ते' अनसि शकटे बद्धे द्वे गावौ, 'शते च' पुनरपि गवां शतद्वयञ्च। 'ताभ्यां' ब्राह्मणराजन्याभ्यां, दद्यात्। पुरुषस्य शतसंवत्सरपरिमितायुर्योगात् शतसङ्ख्याकनाड़ीसञ्चारिशतेन्द्रियवृत्तियोगाच्चानयोर्गोशतसङ्ख्या। यजमानः 'आयुषीन्द्रिये च', 'प्रतितिष्ठति'॥

इति चतुर्दशोऽनुवाकः।

अथ पञ्चदशोऽनुवाकः।

(१) चतुर्दशे ब्राह्मणराजन्ययोर्गानमुक्तं। पञ्चदशे त्ववभृथविषया होमविशेषा उच्यन्ते। तं होमं* विधत्ते। "सर्व्वेषु वा एषु लोकेषु मृत्यवोन्वायत्ताः। तेभ्यो यदाहुतीर्न जुहुयात्। लोके लोक एनं मृत्युर्विन्देत्। मृत्यवे स्वाहा मृत्यवे स्वाहेत्यभिपूर्व्वमाहुतीर्जुहोति। लोकालोकादेव मृत्युमवयजते। नैनं लोके लोके मृत्युर्विन्दति" इति। य एतल्लोकाः जना-

---

* तान् होमान् इत्युचितं।